

opusdei.org

Sv. Jozef, patrón univerzálnej Cirkvi (12)

Pri generálnej audiencii v stredu 16. februára pápež František uzavrel svoj cyklus katechéz o sv. Jozefovi.

Dvanásta časť cyklu katechéz o sv. Jozefovi s názvom „Sv. Jozef, patrón univerzálnej Cirkvi“.

15.03.2022

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes uzavrieme cyklus katechéz o postave sv. Jozefa. Tieto katechézy

dopĺňajú apoštolský list *Patris corde*, napísaný pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za *patróna Katolíckej cirkvi* blahoslaveným Píom IX. Čo však tento titul znamená? Čo znamená, že sv. Jozef je „patrónom Cirkvi“? O tomto by som chcel dnes s vami uvažovať.

Aj v tomto prípade nám evanjeliá poskytujú najsprávnejší kľúč na interpretáciu. Na konci každej udalosti, v ktorej je Jozef protagonistom, evanjelium uvádza, že berie so sebou *Dieťa a jeho matku* a robí to, čo mu Boh prikázal (porov. Mt 1,24; 2,14.21). Vyniká tak skutočnosť, že Jozefovou úlohou je chrániť Ježiša a Máriu. On je ich hlavným *ochrancom*: «Ježiš a Mária, jeho Matka, sú vskutku najcennejším pokladom našej viery» (*Patris corde*, 5) a tento poklad chráni sv. Jozef.

V pláne spásy nemožno Syna oddeliť od Matky, od tej, ktorá «napredovala

na ceste viery a verne vytrvala vo svojom spojení so Synom až po kríž» (*Lumen gentium*, 58), ako nám pripomína Druhý vatikánsky koncil.

Ježiš, Mária a Jozef sú v istom zmysle prvotným jadrom Cirkvi. Ježiš je Bohočlovek, Mária, prvá učeníčka, je Matka; a Jozef je ochrancom. A aj my «sa musíme preto stále pýtať, či my sami zo všetkých svojich síl chránime Ježiša a Máriu, ktorí sú tajomne zverení aj našej zodpovednosti, našej starostlivosti, našej ochrane» (*Patris corde*, 5). A tu je veľmi krásna črta kresťanského povolania: chrániť. Chrániť život, chrániť ľudský rozvoj, chrániť ľudskú myseľ, chrániť ľudské srdce, chrániť ľudskú prácu. Kresťan je – môžeme povedať – ako sv. Jozef: má chrániť. Byť kresťanom neznamená len prijať vieru, vyznávať vieru, ale chrániť život, svoj vlastný život, život iných, život Cirkvi. Syn Najvyššieho prišiel na svet v stave veľkej slabosti: Ježiš sa narodil

takýto, slabý, chabý. Chcel, aby ho niekto bránil, chránil, staral sa o neho. Boh dôveroval Jozefovi, rovnako ako Mária, ktorá v ňom našla ženícha, ktorý ju miloval a rešpektoval a vždy sa staral o ňu a o Dieťa. V tomto zmysle «je bezpochyby sv. Jozef ochrancom Cirkvi, pretože Cirkev je predĺžením Kristovho tela v dejinách rovnako ako sa v materstve Cirkvi odráža Máriino materstvo. V tom, že Jozef chráni Cirkev, naďalej chráni aj Dieťa a jeho matku, a aj my, keď milujeme Cirkev, milujeme tiež Dieťa a jeho matku» (*tamtiež*).

Toto Dieťa je Tým, ktorý raz povie: «Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili» (Mt 25,40). Preto každý človek, čo je hladný a smädný, každý cudzinec, každý migrant, každý človek bez šiat, každý chorý, každý väzeň je tým „Dieťaťom“, o ktoré sa Jozef stará. A my sme

pozvaní starať sa o týchto ľudí, o našich bratov a sestry, ako to robil Jozef. Preto ho vzývame ako ochrancu všetkých núdznych, vyhnanco, trpiacich, ba aj umierajúcich – o tom sme hovorili minulú stredu. A aj my sa musíme od Jozefa učiť „chrániť“ tieto hodnoty: milovať Dieťa a jeho matku; milovať sviatosti a Boží ľud; milovať chudobných a našu farnosť. Každá z týchto skutočností je vždy *Dieťaťom a jeho matkou* (porov. *Patris corde*, 5). Musíme ich chrániť, pretože tým chránime Ježiša, ako to robil Jozef.

Dnes je bežné, je to každodenná vec, kritizovať Cirkev, poukazovať na jej nedôslednosti – je ich veľa –, zdôrazňovať jej hriechy, ktoré sú v skutočnosti našimi nedôslednosťami, našimi hriechmi, pretože Cirkev bola vždy ľud hriešnikov, ktorí sa stretávajú s Božím milosrdenstvom. Spýtajme sa sami seba, či vo svojom srdci milujeme Cirkev takú, aká je. Boží

Ľud na ceste s mnohými obmedzeniami, ale s veľkou túžbou slúžiť Bohu a milovať ho. Vskutku, len láska nás robí schopnými povedať plne, nezaujato pravdu, povedať, čo je zlé, ale aj rozpoznať všetku dobrotu a svätosť, ktoré sú prítomné v Cirkvi, počnúc práve Ježišom a Máriou. Milovať Cirkev, chrániť Cirkev a kráčať s ňou. Ale Cirkev, to nie je tá malá skupinka, ktorá je blízka kňazovi a všetkým rozkazuje, nie. Cirkev je každý, všetci. Na pochode. Staráť sa jeden o druhého, chrániť sa navzájom - je to krásna otázka: A ja, keď mám s niekým problém, snažím sa o neho postarať, alebo ho hneď odsúdím, ohovorím, zničím? Musíme chrániť, vždy ochraňovať!

Drahí bratia a sestry, povzbudzujem vás prosiť sv. Jozefa o príhovor v najťažších chvíľach vášho života a vašich spoločenstiev. Keď sa naše chyby stanú pohoršením, prosme sv.

Jozefa o odvahu hovoriť pravdu,
prosiť o odpustenie a pokorne začať
odznova. Tam, kde prenasledovanie
bráni ohlasovaniu evanjelia, prosme
sv. Jozefa o silu a trpezlivosť znášať
príkoria a utrpenie pre evanjelium.
Tam, kde je nedostatok materiálnych
a ľudských zdrojov a kde sa zakusuje
chudoba, najmä keď sme povolaní
slúžiť tým najposlednejším,
bezbranným, sirotám, chorým,
skartovaným spoločnosťou, prosme
sv. Jozefa, aby bol pre nás
prozreteľnosťou. Koľko svätých sa k
nemu obrátilo! Koľko ľudí v dejinách
Cirkvi v ňom našlo patróna,
ochrancu, otca!

Napodobňujme ich príklad, a preto
sa dnes všetci spoločne modlime;
pomodlime sa k sv. Jozefovi
modlitbu, ktorú som dal na záver
apoštolského listu *Patris corde*, a
zverme mu naše úmysly a osobitne
Cirkev, ktorá trpí a je v skúške. A
teraz - máte v rukách v rôznych

jazykoch, myslím, že v štyroch, túto modlitbu, a verím, že bude aj na obrazovke -, takto spoločne, každý vo svojom jazyku, môžeme prosiť sv. Jozefa:

Buď pozdravený, ochranca Vykupiteľa a ženích Panny Márie. Tebe Boh zveril svojho Syna; v teba Mária vložila svoju dôveru; s tebou sa Kristus stal mužom.

Ó, blažený Jozef, ukáž, že si aj naším otcom a veď nás po ceste života. Vypros nám milosť, milosrdenstvo a odvahu a ochráň nás pred každým zlom. Amen.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

Zdroj: vaticannews

sk-sk/article/sv-jozef-patron-
univerzalnej-cirkvi/ (13.04.2026)